

వ్యాఖ్యానించకుండా ఈ వ్యాఖ్యానంపై అంగీకారం వుండాలి. 'దురాక్రమణ' అంటే ఏమిటో స్పష్టమైన నిర్వచనం చేయాలి.

ఆమెరికా అణుశక్తిని తగ్గించటానికి రష్యాపైనికబలాన్ని తగ్గించటానికి అంగీకారానికి రావాలి. ఉభయలూ తమ మిలిటరీ శక్తిని, మిలిటరీ బడ్జెటును బహిరంగపరచాలి.

విభిన్న దృక్పథాలు, వారివారి సాంస్కృతిక సంప్రదాయాల ననుసరించి స్వేచ్ఛగా వుండటానికి వీలున్నదని అంగీకరించాలి.

యు.ఎస్.లో రష్యాన్ టూరిస్టులకున్న స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు, రష్యాలో యూరపి

యన్ టూరిస్టుల కుండాలి.

వికృతాజ్య సమితిచే నిర్ణయించబడిన మానవ హక్కులకు సంబంధించిన సూత్రాలను అన్ని రాజ్యాలు అమలులోకి తేవాలి.

ఇలాంటి విషయాలపై అంగీకారం కుదిరితేనే ప్రపంచంలో శాంతి యేర్పడుతుంది.

అంతేకాని శాంతి మహజర్ల పల్ల, ఆమెరికా బ్రిటన్లను చూపించే రచనలపల్ల శాంతి ఏర్పడదు. విజ్ఞాలు తమ బాధ్యతలను గుర్తించి ఆ బాధ్యతను సక్రమ పద్ధతిలో నిర్వహించాలి.

అప్పుడే వారు ప్రపంచ శాంతికి తోడ్పడగలుగుతారు.

స్కోచ్

సంగీతాభిమానులు

ఇచ్చాపురపు జగన్నాధరావు

మా వూళ్ళో ఒకకట్లబ్బు ఉంది. కాని ప్రమాదం ఏమిటంటే, న్యూస్ పేపర్లు కాని, లైబరీ పుస్తకాలు కాని ఆక్కడ చాలా తక్కువ. భగవంతుడిచ్చిన దాని ప్రత్యేకత ఒక్క రేడియో సెట్టు.

ఆ రేడియో వెయ్యడం చూస్తూంటే, మార్కెటికీ పారాలు చెప్తూంటూ అనిపిస్తూంటుంది. కొంతకాలం క్రిందట కట్లబ్బులోని ప్రతి మొంబరుగారూ రేడియోని కొస్తూ ట్యూన్ చేస్తూనే ఉండేవారు. కాని, ఆ పద్ధతితో రెండు బ్యాండ్లు కాలిపోయాక అలాంటి పనిలోని నష్టాన్ని గ్రహించి, నిర్వాహక సంఘ సభ్యులు రేడియో యొక్క రెద్ద తనమంతటిసి బంగ్రోతు చేతిలో పెట్టారు. మొదట యెవరైనా మొంబరుచేతికి ఇద్దామనుకున్నారు. కాని ఆ సమయంలోనే భారత రాజ్యాంగ శాసనం (1950) అమలులోకి రావడమూ, తద్వారా సదరు రేడియో మీద పతి మొంబరుగారికి సమాన హక్కు ఉండడమూ మూలన కాబోలు, ఇలాంటివి చేయాల్సి వచ్చింది.

సామాన్యంగా ఆ రేడియో ద్వారా మహాభయంకర శబ్దాలు మాత్రం వినిపిస్తూంటాయి. పాపం, రేడియో కూడా యధాశక్తి సహాయం

చేసే కార్యక్రమంలో, బేటరీ లేక నెలకే నాలుగు రోజులు పలుకక, నెలవు పెడుతూనే ఉంది.

మిగతా రోజుల్లో, సంగీత కార్యక్రమం సదరు బంగ్రోతు చేతిలో ఉంటుంది. అలాటి ఒకరోజున చిన్న సంఘటన జరిగింది.

* * *

కట్లబ్బులోచేసే పని ఎలా గాలేదు కాంట్రీ రేడియోకి కొస్తూ దగ్గరగా కూర్చుని సంగీతం వినో వస్తూంటే వింటున్నాను. ఎవరో శ్రావ్యంగా ఫిడెల్ వాయిస్తున్నారు. చాలా బాగుంది. కాని ఆది వినడానికెవరూ రాలేదు. అందరూ వినో బాటాఖాసీలో పడిఉన్నారు.

ఇంతట్లో ఆక్కడికి కేఖరం వచ్చాడు.

“ఏమిటా చాలా జాగ్రత్తగా వింటున్నావు?” అన్నాడు.

“ఏమిటి లేదు, ద్వారం నాయుడుగారు ఫిడెల్ వాయిస్తున్నారు. వింటున్నాను. నీకూడా కావల్సి వినో” అన్నాను.

“మావాడు సంగీతం అంటే పడిచావడు. చెవి కోసుకోడు కాని ద్వారం నాయుడుగారి ఫిడెల్ అంటే వాడికి ప్రాణం. అందుకని, తొందరగా వెళ్లి మొంబరుందరితోనూ ద్వారం నాయుడుగారి ఫిడెల్ ప్రాక్రమ్ అవుతుంది.”

రమ్మనమని లాక్కొచ్చాడు.

వాడెందుకు వెళ్ళాడో తెలియక ఊరుకు న్నాను. కాని రెండు నిమిషాలలో పదిమంది సభ్యులూ, కేఖరమూ వచ్చారు. కుర్చీలలో కూర్చున్నారు.

సంగీతం విశేషాదు. తిట్లు తిశేవాదు ఓంటరిగా అనుభవించలేదట. నేను సరదాకి ద్వారంవారి ప్రోగ్రామ్ అని చెప్తే, కేఖరం వెళ్ళి ఈ పెద్దవారిసందరినీ లాక్కొచ్చాడు.

“మాశారూ, ద్వారంవారి పాటకి సరస్వతి లయవేస్తుందిట” అన్నార “క” గారు, కండువా జాగ్రత్త గా ఒళ్లో దాచుకొంటూ.

“అందుకు సందేహమా? వినండి. ఆ మనో హరత్వం గ్రహించారా? దేవతా సహాయం లేకుండా ఆ తీసి ఎలా వస్తుంది? ఆక్షరాలా అంతే” అన్నారు “చ” గారు.

“ప” గారు అందుకుని “ఆ ముక్తాయంపులు మాశారా? అవి నాయుడు గాంతో పుట్టినవి. వారికితప్ప ఇంకొకరికి సాధ్యం కానివని” అన్నారు. ఆయన కెప్పూ ఫిడీలకీ ముక్తాయంపులకీ గల బాంధవ్యం చెప్పలేదు.

“ట” గారు ఇంతదాకా అర్థనిమిష తేత్రులై సంగీత సుధా మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదిస్తూన్న వారల్లా ఒక్కసారి భక్తి తెచ్చుకుని “వారి పాటకి నాగులు నాట్యం చేస్తాయట. మహాసభావులు. ఓహో ఒళ్ళు పులకెస్తూంది చూశారా. రాగం వింటోంటే,” అన్నారు. అనేసి మళ్ళా పూర్వ స్థితిలో పడ్డారు.

“స” గారు తక్కువవారేమీ కాను. ఆయన అందుకుని, “హంసభ్రమరి రాగం వారి ఫిడీలుమీదే వివాలండి. ఆహాహా! ఏమి సంగీత ధార! ఆ సంగతులు చూడండి ఎలాగ వేస్తారో” అన్నారు ఓ సంగతి వినపించడానికి మధ్యన ఆగి.

వచ్చిన ప్రమాదం, ఆ ప్రక్కనఉన్న “త” గారు సంగీతంలో కాస్త గరుకు ఉన్న ధీమంతులు. ఆయనకీ, “స” గారికీ పడదు. అందుకుని ఈ అదును చూసుకుని, “అది హంసభ్రమరేమిటి, నా మొహం? (!) కరహర త్రియ రాగం. వినలేదా?” అని అడ్డు ప్రశ్న వేశారు. ఆసలు “స” గారు వాదనకి మా ఊరుకి

రెండున్నర ఫర్లాంగుల చుట్టులో ఎదురులేని వారు. ఆయన అన్నారు, “గొప్ప ప్రశ్నేనండీ. “హంసభ్రమరి” వారి ఫిడీల్ మీదే వివాలండి అన్నా గాని, ఇది హంసభ్రమరి అని అన్నా నా కరహర త్రియ నాకు తెలీదా?” అని.

ఇదంతా వింటూన్న “చ” గారు “ద్వారం వారి కళ్ళలు ప్రత్యేకాలు సుమండీ. అదిగో చూడండి. (రేడియోలో సంగీతంతో పాటు పెద్ద శబ్దం) వెధవ రేడియో ఇలాంటివి విననివ్వకు సరిగా. వచ్చే మీటింగులో మంచి రేడియోకి ప్రపోజలు పెట్టించాలి. చూడండి. వినండా కళ్ళలు... నేను మదరాసులో పని చేస్తున్నప్పుడు ఆయన వాద్యం సరిగా విన్నానా, అప్పటినించి గుర్తివి” అనేసి ఊరుకున్నారు. ఆయన ఒకానొక కాలంలో మదరాసులో ఉద్యోగం చెయ్యడంకల ఆ విషయం అందరూ మరిచిపోకూడదని ఆయన దృఢవిశ్వాసం.

ఇంతట్లో “క” గారు అందుకుని అన్నారు: “మెలదూరంలో ఆయన వాద్యం విన పిస్తే పరి గడతాను సుమండీ. అందుకే హాస్యోనియం వదిలేసి అమ్మాయికి ఫిడీల్ వేద్దిస్తున్నాను.”

ఆయన కూతురికి ఫిడీల్ వేద్దిస్తున్నాడని మా అందరికీ తెలిసింది. నాకు ఎళ్ళు మండు తోంది, కాని నిమంటాను! అప్పటి దాకా ఆయన వాయిస్తోన్నది సరస్వతి రాగం అయినా నేను కేవలం చిన్నవాణ్ణి కనుక ఊరుకున్నాను. ఇంతట్లో సరస్వతి రాగాలాపన పూర్తయింది.

“మలయమారుత రాగమ్” అని ప్రకటన.

“బహుచక్కని రాగమండీ” అన్నారు “చ” “నిద్ర. నిద్రవస్తోందండీ. మా మనవరాలి పెళ్ళిలో మైనూరు విద్వాంసుడు ఆ లా పిస్తే మగత కమ్మనట్లయింది.”

ఆయనకీ మనమరాలు చాలా ముఖ్యమైనది. అదీకాక ఆయన మైనూరునించి తెప్పించారు. ఆ సంగతి తెలిసికున్నారు.

“మలయ మారుతం పాడడానికి సరియైన కాలం. అందుకే ఇంకా హాయిగా ఉంది” అన్నారు “చ”. అందరూ సమ్మతించారు. (కాలం సాయంత్రం నాలుగున్నర)

ఒక్క నిమిషం నిశ్శబ్దంగా గడిచింది.

“రాజమండ్రిలో నాయుడు గారు, “శీరంగ మెలిపోతానే” వాయించారు. అద్భుతం అంటే!” అన్నారు “స” గారు.

“త” గారు, తమ తక్కువతనాన్ని అంగీకరించక, “మా నాన్నగారి స్నేహితులొకరు నాయుడు గారికి ప్రియ శిష్యులు. ఆయన చెప్తూండేవారు నాయుడుగారి గొప్పతనం. ఈ మలయూరుతానికి చారిత్రాపాఠశాల చెయ్యాలెడి” అన్నారు.

రేడియో తన పని తాను చేసుకుపోతోంది సగం సంగీతాన్ని, సగం ఇతర శబ్దాలని వెలికి వపుతూ. పోదామా అనుకున్నాను ఆగోలలో ఆ సగం సంగీతాన్ని విసలేక. కాని, గౌరవంగా ఉండదని కూర్చున్నాను. అదీకాక నాయుడుగారి సంగీతాన్ని ఎలాగ వదలడం?

శాస్త్రీయ, ఆశాస్త్రీయ సంగీతాల మీద తర్జనభర్జనలు సాగిపోతున్నాయ్. సంగీతం ఆగిపోయింది.

“అలిండియో రేడియో.. మద్రాసు నిలయమ్, ఇంతివరకూ కుంభకోణం సంభవయ్యో”

గారి గానం విన్నారు. తరువాతి కార్యక్రమ కొద్దిక్షణాల్లో ప్రారంభింపబడుతుంది.”

“వ” గారికి శేఖరంమీద చాలా కోపం వచ్చింది. “ద్వారం నాయుడుగారిదని కబురు చెప్పావే?” అన్నారు కొంచెం కోపంగానే.

“చ” గారికీకూడా శేఖరంమీద కోపం వచ్చింది. కుర్రవాళ్ళకి తొందర యెక్కువ. ద్వారంవారి ప్రోగ్రామ్ అంటే నిజం అనుకున్నాను. చక్కటి కథ చదువుతూ వదిలేశాను” అన్నారు.

“ట” గారు, ఆప్టే కోపం చూపలేదు కాని, ఆయనకి శేఖరం అంటే అభిమానం తగ్గిపోయింది.

“ప” గారు, “మ” గారు శేఖరాన్ని వీలైనంత చెబులాడి మళ్ళా పూర్వస్థానాలకి వెళ్ళిపోయారు.

శేఖరానికి సుమారుగా ఏడుపు వచ్చింది. నామీద వాడికి చాలాకోపం వచ్చిందికూడా. నాతో మాట్లాడడం మానేశాడు.

కాని, నేనేం చేసేది?

బ లి వి త ర్రి

నా సలివెచ్చని రక్తముతో
కల్పి
చల్లిన ఆన్నము
బలిముద్దా!
నీ తొలిముద్దా?
నా రక్త తైలముతో
తడిసి
నరాలు పేడిన వత్తి
నా ఏరాల—నరాలు పేడిన వత్తి
వెలిగిస్తే
నీ ఆరాధనా?
నా శిథిల హృదయపేదనా?
యుగయుగ క్షిన్నజీవిత గృహాశోధనా
జీర్ణించిన నా ఆస్థులు
చేసిన
అలంకరణమా నీకు
ఆభరణమా?
నా మరణమా?
నా గుండె నీ బండకాలికి

నా పేదగుండె
వేసిన
బలిపిరమా?
నీ లాగ్యశాలయా?
నా శోకశాలయా?
నా కాలిన భస్మము నీ
దాల్చు
విధూలీమా?
నా భీతిమా?
నా జీవితమంతా పేడిన పలుపు
నీ నిట్టూర్పులో ఇమిడిన పీలుపు
నా జీర్ణించిన కోర్కెలు
తన గర్భంలో క్లుప్త మొనరించుకొన్న
ఈ కాలస్మశానము
నీ నిత్య క్రీడాలోల
ధూత ప్రేత పితాచరణ పరివృత
బృందావనమా?
ఈశాన!
—యస్. రాజేశ్వరీ రాణి